

d) Podle trestního zákona důchodkového mohou cizinci, kteří byli pro opovázlivé podloudnictví k trestu odsouzeni, ze všech zemí, kde trestní zákon důchodkový platí, býti vypovězeni (§ 249 tr. z. důch.). Bylo-li trestním rozsudkem vypovězení odsouzeného po přestálém trestu nebo vyhostění jeho z jedné nebo ze všech zemí v říšské radě zastoupených vysloveno, má státní zastupitelství o tom podati zprávu přednostovi země, v níž nalézá se trestní soud. Týká-li se vyhostění pouze jediného místa neb okresu, má o tom býti vyrozuměn nejnižší politický neb bezpečnostní úřad (§ 407 tr. z.).

Vyhotovení soudní.

Vyhotovením soudním rozumí se písemné vyřízení určitých úředních úkonů, k nimž zavdává podnět projednávání záležitostí soudům přikázaných, jako ku př. vyhotovení rozsudků, usnesení, dekretů, úředních vysvědčení, dopisy, zprávy a j. v. (srv. § 79 zákona o organizaci soudů ze dne 27. listopadu 1896 č. 217 ř. z. a § 191 jednacního řádu pro soudy první a druhé stolice ze dne 5. května 1897 č. 112 ř. z.).

Veškerá soudní vyhotovení buďtež sdělána pokud možno stručně, určitě a srozumitelně. Vyhotovuje-li se nález a usnesení soudů trestních sluší v rozhodovacích důvodech projevy obviněného jakkoli závadné (nemravné, nečestné, ohrožující veřejnou bezpečnost atd.) kromě toho uvést jen potřebnými všeobecnými výrazy, ne tedy doslovně a týmiž výrazy (srv. § 165 min. nař. ze dne 16. června 1854 č. 165 ř. z. a § 191 cit. jedn. řádu). Strany pojmenovati dlužno tak, jaký jim titul přísluší dle rodu nebo postavení jejich nebo dle zvláštních nařízení (ku př. bratřím, sestrám, descendentům, následníkům císaře pána přináleží titul »Císařská Výsosti«; nebo ku př. ten, kdo povolán byl za ministra, požívá podobu svého úřadování titulu »Excellence«. Srv. nejv. rozh. ze dne 8. ledna 1868). Naproti tomu odpadá v každé titulatuře zvláštní přísudek, jako »slavný«, »vele-slavný«, »vysoký«, jakož i výrazy naznačující jakkoli poměr podřízenosti v textu vyhotovení (ku př. prosí »zdvořile« a pod.), pokud jde o vzájemné styky soudů, služební styky soudů s ministerstvem spravedlnosti, a rovněž v písemném styku služebním s úřady vojenskými; jinak písemný styk služební s ostatními úřady civilními vázán jest užíváním naznačených přísudků (§ 192 jedn. řádu; k tomu srv. nař. min. války ze dne 22. listopadu 1868 č. praes. 4077 a výn. min. sprav. ze dne 4. ledna 1869 č. 100 ř. z.).

Ve všech vyhotoveních udati jest číslo jedací, jméno soudu (buď v textu vyhotovení nebo na konci u data vyhotovení). Vyhotovení podpisuje u okresních soudů samosoudce, kterýž rozsudek vynesl nebo jiný předmět naň vznesený vyřídil, veškerá jiná písemná vyhotovení podpisuje však přednosta soudu. U soudů sborových podpisuje vyhotovení předseda senátu, jemuž dotyčná věc přikázána byla k vyřízení; v právních věcech, o nichž se již spor nevede, jakož i v záležitostech řízení nesporného podepisuje veškerá vyhotovení president soudu sborového (§ 79 odst. 1 a 2 zák. o org. soudní). Ustanovení toto platí též o vyhotoveních rozhodnutí o prostředcích opravných a ohledně vyhotovení oněch vyřízení, která si strany vyžádaly v soudní kanceláři (§ 56 zák. o org. soud.). Všecky podpisy mají býti zřetelné a čitelné, nesmí se však užívati ku podepisování razítek (§ 191 jedn. ř.).

Vyhotovuje-li se usnesení, které doručeno jest (jako zvláštní kus) spolu s podáním nebo rubrikou, mají se dle možnosti strany a jich zástupci nebo zmocněnci (§ 429 c. ř. s.) označiti přiměřeným poukazem na ony údaje v podání nebo rubrice obsažené (§§ 75 a 80 odst. 2 c. ř. s.), jako ku př.: »V právní záležitosti mezi stranami zevně (vedle) naznačenými, jichž zástupci tamtéž uvedeni jsou« (tedy netřeba udání těchto opakovati, píše-li se ku př. usnesení na podání samé, § 193 jedn. ř.). Soud a soudcové, již měli podíl na vydání dotyčného usnesení, označují se ve vyhotovení jen udáním čísla příslušného oddělení soudního, jež se připojí dole k datu; ku př. »C. k. zemský soud v Praze, oddělení III., dne 24. srpna 1899 (srv. § 79 odst. 3 zák. o org. soud. a § 193 nov. jedn. ř.).

Odůvodnění určitého usnesení soudního musí býti ve vyhotovení z pravidla zevně odděleno od usnesení samého v ten způsob, že jde odůvodnění před usnesením nebo že připojí se jako samostatný, zvláštní odstavec; výjimečně netřeba předpisu tohoto šetřiti, když odůvodnění spočívá jen v dovolání se na určité místo zákona (jako ku př. »na základě § 428 c. ř. s.«), nebo když se odůvodnění dá stručným výrazem vystihnouti (§ 193 jedn. ř.).

Zvláštního vyhotovení se nevyhledává při pouhých opatřeních nebo usneseníh soudu (senátu) [za to ovšem vyhotovení musí býti pořízeno ku př. o nálezích neb usneseníh, proti nimž stranám přísluší zvláštní rekurs nebo právo k okamžité exekuci atd.], jimiž jen rozepře se pořádá tím nebo oním směrem, dále stanoví-li se stranám rok zejména na základě žalob (tu soudce napíše jen den a hodinu, kdy rok odbýván bude), při rozkazech platebních a příkazech výpovědních (§ 56 zák. o org. soud.) dokonce nahraditi jest každé zvláštní vyhotovení pouhou značkou »Povoleno«. Další zvláštností řízení směnečného a upomínacího, jakož při soudní výpovědi z nájmu nebo pachtu jest, že strany mohou spolu se žalobou nebo žádostí příslušnou podati i připravená vyhotovení navrhovaného opatření soudního (t. j. platebního rozkazu, příkazu a pod.) a soudce může potřebnými doplňky naprostou platnost i způsobilost jich k naznačenému účelu způsobiti (srv. §§ 194 a 195 jedn. ř. a § 56 zák. o org. soudů).

Koncepty vyhotovení, jež vypracovati má příslušný soudce (ku př. předseda senátu, referent a pod.) mohou připraviti i soudcovští pomocní úředníci (právní praktikanti, auskultanti), jenže ovšem bez schválení příslušného soudce (podpisem jeho), jenž k rozhodnutí byl povolán, nesmí býti soudní kanceláři vyhotoveny ony koncepty na čisto. Prve než se schválení dá, provésti jest všechny gramatické i věcné opravy nutné, po případě učiniti dotaz k senátu, jestliže v ohledu věcném různí se náhled předsedy senátu a člena senátu, jenž vypracovati měl koncept. Koncept rozsudku musí býti podepsán vedle soudce i zapisovatelem (§ 196 nov. jedn. ř.).

Usnesení soudní, na jichž základu proveden býti má nějaký zápis knihovní (výměry knihovní), musí býti prve v konceptu úřadu knihovnímu k nahlédnutí předložena. Usnesení, kterým se povoluje knihovní zápis nebo vklad do knih ukladacích (t. zv. Verfachbücher — ve Vorarlberku jsou dosud knihy tyto nahražující řádné knihy pozemkové), podepíše jen soudce rozhodnutí příslušné učinivší; podobně jest postupovati i při soudech sborových, jestliže příslušné vyřízení svěřeno bylo některému členu soudu sborového jako samosoudci (srv. §§ 198 a 182 odst. 2 jedn. ř., jakož i § 102 zák. knih.). Sdělení různá soudům jiným neb úřadům vyhotoviti

Jest z pravidla a zaslati v prvopisu (v originále); tu se jednoduše připojí potřebné vyřízení na dožádání nebo dopis k soudu došlý a úřadu dožadujícímu zašle zpět. Obsah a datum vyřízení poznamenají se však v deníku (žurnálu) presidiálním, v rejstříku pro záležitosti právní pomoci se týkající nebo též stručným záznamem ve spisech (§ 199 jedn. řádu). Protokoly sepsané (soudcovskými úředníky nebo soudní kanceláři) o podaných návrzích nebo prohlášeních, o nichž meritorně rozhoduje soud jiný, zaslati jest v prvopisu tomuto soudu s poznámkou o učiněném zaslání. To platí zejména pro žaloby podané k protokolu dle § 64 č. 4 c. ř. s. u okresního soudu bydliště nebo trvalého pobytu žalobcova, jakož i pro žádosti za povolení práva chudých učiněné protokolárně (§ 200 jedn. ř.).

Je-li určitý soud nebo úřad dožádán za právní pomoc, a k účelu tomu musí znáti příslušné spisy, vyhotoviti jest dožádání na spisech samých a zaslati je takto i se spisy úřadu dožádanému; ovšem když v určité záležitosti činnými mají býti soudy různé nebo je-li tu nějaký jiný důvod závažný, podrží se raději spisy u soudu dožadujícího a za právní pomoc žádá se zvláštním dopisem. Do ciziny nesluší spisy v tomto případě ani tehdy zasílati, když jde o styk bezprostřední s nějakým úřadem cizozemským (srv. §§ 200 a 201 odst. 1 jedn. ř.). V jakém rozsahu vůbec soudům styk s cizími úřady dovolen jest a jakých forem šetřiti jest, stanoveno jest zvláštními předpisy. Tak vydáno bylo ku př. nařízení min. sprav. ze dne 25. července 1894 č. 15.526 o korespondenci našich soudů se soudy království uherského a o doručování stranám v Uhrách; ohledně Belgie platí tu nař. ze dne 7. března 1857 č. 50 ř. z. (pro všechny soudy), a výn. min. sprav. ze dne 15. prosince 1878 č. 17.088 (zvláště svědčící všem vrchním soudům zemským); pokud jde o Brasílii, ukázáno budiž na nař. min. sprav. ze dne 22. července 1896 č. 11.034 o vzájemném poskytování právní pomoci mezi Brasílií a Rakouskem; s Německem sjednáno v té příčině více úmluv a platí tu zejména nař. min. sprav. ze dne 4. března 1873 č. 2440, ze dne 7. května 1873 č. 5772, ze dne 5. října 1873 č. 12.529, dále nař. ze dne 13. února 1890 věst. min. sprav. č. 11, nař. min. sprav. ze dne 3. srpna 1891 věst. min. sprav. č. 28; ohledně Francie mají v té příčině důležitost zejména nař. ze dne 20. března 1852 č. 74 ř. z., a ze dne 7. října 1854 č. 270 ř. z., konečně výn. min. sprav. ze dne 23. ledna 1878 č. 1120; ohledně Řecka platí nař. ze dne 25. ledna 1890 č. 4 věst. min. sprav., dále nař. min. sprav. ze dne 3. července 1893 č. 10.929 věst. č. 23; s Anglií nevyměňují se spisy; za účelem dodání spisů nebo k nabytí vysvětlení a zpráv potřebných mají se soudové obrátiti na tamnější rakouské konsuláty (dv. dek. ze dne 10. prosince 1846 č. 1008 sb. zák. soud.); jinak platí tu zvláště výnos min. sprav. ze dne 17. května 1857 č. 10.896, výn. ze dne 4. dubna 1858 č. 6532 svědčící vrchním soudům zemským, výn. min. sprav. ze dne 10. září 1870 č. 10.722 a j. v.; ohledně Italie nař. min. sprav. ze dne 23. srpna 1872 č. 131 ř. z. a k tomu se odnášející výn. min. sprav. ze dne 29. listopadu 1872 č. 15.025 svědčící všem vrchním soudům zemským, dále nař. ze dne 26. září 1885 č. 64 věst. min. sprav. (kdež podán seznam soudů království italského) a j. v. Ve příčině Severní Ameriky vydáno zvláštní nař. min. sprav. ze dne 14. listopadu 1856 č. 216 ř. z., nejnověji pak nař. min. sprav. ze dne 31. ledna 1897 č. 25.896 z r. 1896 (věst. min. sprav. č. 4). Pokud jde o styk s Ruskem

vydáno nařízení dne 14. října 1850 č. 393 ř. z., dále státní smlouva ze dne 2. dubna 1884, výn. min. sprav. ze dne 21. března 1872 č. 3354, ze dne 19. listopadu 1879 č. 17.301 (všem vrchním soudům zemským a vrchním státním zastupitelstvím) atd.; ohledně Srbska platnost má státní smlouva ze dne 6. května 1881 č. 88 ř. z. z r. 1882 s královstvím srbským uzavřená (čl. IV.), styk s Tureckem došel upravení již. dv. dekretem ze dne 16. června 1847 č. 1066 sb. zák. soud., později též výnosem min. sprav. ze dne 16. prosince 1855 č. 26.001 a ze dne 24. srpna 1856 č. 18.646, pokud jde pak speciálně o soudy dalmátské srv. výn. min. sprav. ze dne 13. ledna 1857 č. 26.944 a j. v. Co se týče poštovního z úředních korespondencí vůbec s oněmi státy, kteréž přistoupily k mezinárodní úmluvě poštovní ze dne 9. října 1874 č. 88 ř. z. z r. 1875 (státy, jež k oné úmluvě přistoupily, jsou: Rakousko-Uhersko, Německo, Belgie, Dánsko, Egypt, Spojené státy severoamerické, Velká Britanie, Řecko, Itálie, Luxemburg, Nizozemí, Norvéžsko a Švédsko, Portugalsko, Rumunsko, Rusko, Švýcars, Srbsko a Turecko), rozšiřuje se platnost předpisů, kteréž obsaženy jsou ve výn. min. sprav. ze dne 5. října 1873 č. 12.529 publikované speciálně jen ohledně Německa i na státy svrchu vyjmenované, bližší návody obsaženy jsou pak ve výn. min. spr. ze dne 12. dubna 1876 č. 4651, dále nař. min. sprav. ze dne 16. července 1894 č. 25.207 z roku 1893 věst. č. 26.

Byl-li soud dožádán, by výroky rozsudích, nálezy bursovních soudů rozhodčích a jiné mimosoudní listiny, na jichž základě exekuce se připouští doručil stranám v cizině, vyřídí se dožádání tím, že se napíše povolení příslušné na vyhotovení (z pravidla na poslední stranu) určeném pro doručení (§ 202 jedn. ř.). Co do vyhotovení zpráv představeným úřadům, zejména pak o služební cestě, již dlužno šetřiti při podávání zpráv ministerstvu spravedlnosti, nejvyššímu soudnímu dvoru a kasačnímu dvoru soudnímu srv. §§ 203 a 204 jedn. řádu.

Jak se předkládají a vyřizují odvolání a dovolání, dále rekursy, o tom zevrubně šíří se §§ 205 a 206 jedn. ř.; zde uvéstí jest zejména, že usnesení soudu odvolacího nebo dovolacího připojí se na předkládané spisy v prvopisu a to pravidelně přitisknutím razítka, strany a předmět sporu při tom sluší co nejstručněji označiti (§§ 469 a 508 c. ř. s.); totéž platí i o písemnostech dle §§ 473 nebo dle 509 c. ř. s. dodatečně zasílaných stolici dovolací nebo odvolací (§ 205 odst. 2 nov. jedn. ř.). Zprávy, jimiž se rekursy předkládají (ve smyslu § 522 c. ř. s.), sluší podati v stručném prvopisu na rekursu samém nebo na připojeném zvláštním listu (výjimečně žádá se čistopis zprávy, je-li ku př. rukopis pisatele zprávy nečitelný; § 206 jedn. ř.); srv. též § 207 jedn. ř. Odvolání nebo dovolání, jakož i rekursy podané proti těmž rozhodnutí předložiti se musí opravné stolici současně a pravidelně tu ona zpráva ohledně rekursu předkládaná odpadá (§§ 206 a 208 jedn. ř.). Jestliže se spisy, jež následkem vzneseného opravného prostředku mají předloženy býti stolici opravné, nenalézají již u soudu první instance, jest tento soud I. instance povinen přiměřeným dožádáním postarati se o to, aby příslušné spisy přímo zaslány byly opravné stolici od toho soudu nebo úřadu, kde se právě nalézají; o tom, že se tak stalo, připojena budiž ve zprávě předkládací patřičná poznámka, třeba v tento smysl upravená: »Spisy v záležitosti osoby A. proti B. o vlastnictví pozemku předkládají se následkem

odvolání soudu zemskému v Praze; o zaslání scházejících spisů procesních c. k. zemskému soudu byl dožádán c. k. okresní soud na Zbraslavi« a pod. (§ 209 jedn. ř.).

Zasílají-li se jiným soudům, úřadům prvopisy důležitých listin, má soudce, pokud se týká, předseda senátu rozhodnouti o tom, zda mají býti vyhotoveny a podrženy ověřené opisy listin oněch; může se pak podržení takovýchto opisů opatřiti i v zájmu a na žádost stran samých (§ 210 jedn. ř.). Co se týče opatření, jichž třeba k doručení vyřízení toho nebo onoho soudu, resp. senátu, přísluší určiti způsob doručování a vydati bližší nařízení k výkonu doručení soudci, pokud se týká, předsedovi senátu nebo referentu pro soudnictví nesporné, jemuž příslušná záležitost byla přikázána (§ 211 jedn. ř. odst. 1 a násl., jakož i podrobnější předpisy § 212 o doručení sluhami soudními, poštou, k vlastním rukoum, prokuristovi atd., pokud jde pak o doručení urychlené, o doručení v neděli nebo o svátek, vyhláškami veřejnými srv. § 213 jedn. ř. a k tomu §§ 92, 342, 95, 96, 102, 103 odst. 3, 107, 115, 119, 121, 116, 119 a j. c. ř. s.). Mají-li v právních záležitostech stejného druhu současně učiniti se vyhlášky ediktem, dlužno vyhlášky novinami uveřejňované, pokud možno, shrnouti v edikt pravidelně jediný (§ 214 jedn. ř.).

Vyhotovení čistopisů vázáno jest určitými, podrobně uvedenými předpisy a jsou rázu více méně formálního (§ 215 jedn. ř.).

Soudní pečeti opatřiti dlužno vyhotovení čili čistopisy:

- a) rozsudků;
- b) platebních příkazů;
- c) platebních rozkazů;
- d) smírů;
- e) povolení exekuce;
- f) ediktů a schvalovacích doložek v záležitostech poručenských, opatrovnických a svěrenských;
- g) vysvědčení úředních a ověření, počítaje v to vyhotovení, výpisy a opisy soudních spisů (srv. § 56 odst. 3. zák. o org. soudů);
- h) protestů;
- i) výpisů knihovních, depositních;
- j) konečně všechny dopisy zasílané cizozemským úřadům nebo jiným orgánům úředním (srv. § 216 jedn. ř.).

Vyhrůžování.

I. P o j e m.

Zločinu veřejného násilí nebezpečným vyhrůžováním dopouští se, kdo přímo neb nepřímou, písemně neb ústně neb jinak, udav jméno své aneb ho neudav, v tom úmyslu hrozí ublížením na těle, na svobodě, na cti neb na majetku, by jednotlivé osoby, obce neb okresy uvedl v strach a nepokoj, ač je-li vyhrůžka způsobilou vzbuditi v tom, komu bylo hrozeno, se zřetelem na poměry a osobní jeho povahu, neb na důležitost zla, jímž bylo vyhrůžováno, důvodnou obavu, t. j. obavu, že zlo, jímž se vyhrůžuje, bude vykonáno; nerozhodno jest, směřuje-li zlo, při vyhrůžování jednotlivé osobě, proti tomu, komu bylo hrozeno, proti jeho rodině a jeho příbuzným nebo proti jiným osobám, pod jeho ochranou stojícím a zda setkala se vyhrůžka s výsledkem (t. j. byla-li bázeň a nepokoj vzbuzen čili nic) (§ 90 v souvislosti s § 98 tr. z.). Skutková povaha zločinu není vyloučena